

6 October 1954.

H.

No. 12020.

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van W te Z tegen de uitspraak van den Raad van Beroep voor de Directe Belastingen te Arnhem van 4 Juni 1954 betreffende den aan hem opgelegden aanslag in de inkomstenbelasting over het jaar 1948;

Gezien de stukken;

Overwegende dat belanghebbende, die over het jaar 1948 in de inkomstenbelasting werd aangeslagen naar een zuiver inkomen van f.5.464,--, na vergeefse reclame zich heeft gewend tot den Raad van Beroep, die bij uitspraak van 26 October 1953 den aanslag heeft verminderd tot een aanslag berekend naar een zuiver inkomen van f.5.370,75;

Overwegende dat belanghebbende tegen de uitspraak van den Raad van Beroep beroep in cassatie heeft ingesteld, waarna de Hoge Raad bij arrest van 7 April 1954 die uitspraak heeft vernietigd en het geding ter verdere behandeling en beslissing van de zaak naar den Raad van Beroep heeft verwezen, zulks op grond dat deze Raad de boekhouding van belanghebbende alleen terzijde had mogen stellen, indien die boekhouding den Raad niet betrouwbaar voorkwam, doch dat de uitspraak daaromtrent niets inhield, alsmede omdat de Raad van Beroep zijn uitspraak niet met redenen had omkleed, daar niet duidelijk was, hoe de Raad er toe kwam onder het in 1948 uitgegeven huishoudgeld mede te begrijpen de kosten van een kinderledikant en een babyuitzet;

Overwegende dat na deze verwijzing de Raad van Beroep bij zijn uitspraak van 4 Juni 1954 heeft overwogen:

"omtrent het enige geschilpunt, te weten of de Inspecteur terecht het door appellant in 1948 aan huishoudgeld voor zijn gezin van man, vrouw en

in December 1947 geboren kind, volgens de boekhouding uitgegeven bedrag van f.1.093,79, met f.500,- heeft verhoogd;

dat de Raad de boekhouding van appellant op dit punt niet betrouwbaar acht en zulks op de navolgende gronden:

1e. het geboekte bedrag van huishoudgeld voor 2 volwassen personen en een klein kind, neerkomende op f.21,- per week, is, rekening houdende met de in 1948 geldende prijzen, abnormaal laag, ook al wordt hierbij rekening gehouden met eigen gebruik in natura waarvan niet is aangetoond, dat dit van grote omvang is geweest, hetgeen over het algemeen bij een landbouwbedrijf niet aannemelijk is;

2e. dat gelet op de maandelijkse kasverschillen, die op onnauwkeurigheid wijzen, niet aannemelijk gemaakt is, dat de boekhouding van het privé-verbruik, waarvan geen specificatie is overgelegd, met zo voldoende zorg is geschied, dat zij onvoorwaardelijk als betrouwbaar is te aanvaarden, veeleer door deze kasverschillen aannemelijk is, dat meerdere contante uitgaven voor het huishouden, welke ook door het gemachtigde boekhoudbureau niet te controleren zijn, niet volledig geboekt zijn;

3e. dat het geboekte bedrag aan huishoudgeld voor eigen gezin, privé gedeelte van de dienstbode en eigen gebruik in natura inclusief huurwaarde woning in 1948 tezamen f.2.321,87 bedraagt, terwijl in 1949 als zodanig is geboekt f.3.525,-, zijnde f.1.204,- meer en in 1950 f 4.309,-, zijnde f.1.988,- meer terwijl deze stijging der privé kosten niet aannemelijk is gemaakt immers het grote verschil van f.1.204,- respectievelijk f.1.988,- tussen de privé-kosten van 1948 en 1949 respectievelijk 1950 niet aannemelijk wordt door appellants beroep op slijtage in dit nauwelijks 2 jaar ingerichte gezin en de meerdere kosten van het zeer kleine kind;

dat de Raad op grond van het bovenvermelde de boekhouding als onbetrouwbaar verwerpt en rekening houdende met de omvang van het gezin, de hoge prijzen van 1948 en het genoemde verschil tussen de geboekte privé-kosten van 1948 en 1949 en 1950 de kosten van het eigen huishouden van appellant in 1948 bij schatting begroot op f.1.500,- zodat het aangegeven inkomen moet worden verhoogd met f 406,21 tot f.5.370,75;"

Overwegende dat de Raad daarna den aanslag heeft geregeld naar hetzelfde bedrag als bij zijn uitspraak van 26 October 1953 is geschied;

Overwegende dat belanghebbende als middel van cassatie aanvoert:

Schending of verkeerde toepassing van artikel 9 (oud) van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 en artikel 16 van de wet van 19 December 1914, Staatsblad no. 564, door op onjuiste gronden, althans op gronden die deze uitspraak niet vermogen te dragen, te beslissen, dat de Raad de boekhouding van belanghebbende op het punt der geboekte privé-uitgaven niet betrouwbaar acht,

ter toelichting waarvan als grieven worden aangevoerd,

1e. dat, gelet op de door belanghebbende aangevoerde en niet weersproken cijfers en op het feit, dat bij landbouwers het eigen gebruik in natura vrij omvangrijk is, de door den Raad onder 1e voor zijn beslissing aangevoerde grond niet juist, althans niet duidelijk is;

dat hetzelfde geldt omtrent den onder 2en aangevoerden grond omdat het van algemene bekendheid is, dat kasverschillen in de praktijk niet kunnen worden vermeden, terwijl bovendien de geconstateerde kasverschillen van geringen omvang waren;

dat de Raad in den 3en grond van zijn uitspraak ten onrechte uit de in de jaren 1949 en 1950 genoten inkomens gevolgtrekkingen gemaakt heeft ten aanzien van het inkomen in 1948;

dat derhalve de Raad niet zonder nader onderzoek belanghebbendes boekhouding als onbetrouwbaar had mogen verwerpen;

2e. dat niet duidelijk is, hoe de Raad van Beroep, die in zijn eerste uitspraak het in 1948 voor het huishouden uitgegeven bedrag - in de mening verkerende dat hierin waren begrepen de kosten van een kinderledikant en babyuitzet - schatte op f.1.500,--, dezelfde uitgaven in de thans bestreden uitspraak kon schatten op eveneens f.1.500,--, nu hem intussen toch moet zijn duidelijk geworden, dat de kosten van een kinderledikant en babyuitzet daarin niet waren begrepen;

dat de uitspraak van den Raad derhalve niet met voldoende redenen is omkleed;

Overwegende dat de Raad van Beroep op grond van de in zijn uitspraak onder 1e, 2e en 3e, vermelde omstandigheden, welke zijn van feitelijken aard en derhalve niet met vrucht in cassatie kunnen worden getoetst, heeft kunnen en mogen beslissen, dat belanghebbendes boekhouding als onbetrouwbaar diende te worden verworpen;

Overwegende dat derhalve de eerste grief faalt;

Overwegende aangaande de tweede grief:

dat, nadat de eerste uitspraak van den Raad van Beroep was vernietigd, omdat zowel de terzijdestelling van de boekhouding als de schatting van het in 1948 voor het huishouden uitgegeven bedrag van f.1.500,- niet naar den eis der wet met redenen waren omkleed, deze vraagpunten opnieuw aan den Raad in voltallige vergadering worden voorgelegd, en het den Raad toen vrijstond op deze punten op afwijkende gronden tot een aan de eerste uitspraak gelijk resultaat te komen;

dat alzo deze grief ook niet tot cassatie kan leiden;

Verwerpt het beroep.

Gedaan bij de Heren Nypels, Vice-President, Smits, Dubois, Wiarda en van der Loos, Raden, en door voornoemden Vice-President uitgesproken ter Raadkamer van den zesden October 1900 vier en vijftig, in tegenwoordigheid van den Substituut-Griffier Reijers.

Reijers

Nypels